

ŠKOLNÍ ČASOPIS
PRO VŠECHNY

ŠOTEK

ŠOTEK-NEJLEPŠÍ ČASOPIS
PARDUBICKÉHO KRAJE

DUBEN 2015

Uvnitř najdete :

Pozdrav z redakce

Biologická olympiáda

Prosečská hvězda

Literární stránky

Čarodky - odlétáme!

Nepřehlédněte

Nepřehlédněte!

Úspěch pěveckých sborů

Zlatý list

Na návštěvě u seniorů

Den Země

Po stopách K. H. Borovského

CHRUDIM ZPÍVÁ

Ve dnech 8. a 9. dubna se v Chrudimi konala Krajská přehlídka dětských pěveckých sborů. Sešlo se zde 694 zpěváků v celkem 24 pěveckých uskupeních. I my jsme se s našimi pěveckými sbory této události zúčastnili. Nejmladší Žlutásci jeli prozatím „na zkušenou“ a fandit starším kamarádům, Prosečánek i Červánek se utkal soutěžně. Ve velkém sále chrudimského muzea se nám krásně zpívalo, je tu nejen příjemné prostředí, ale i skvělá akustika. I navzdory velké konkurenci se podařilo Prosečánku i Červánku umístit v stříbrném pásmu! Za naši redakci jim gratulujeme a děkujeme za vzornou reprezentaci školy.

A takhle nám to v Chrudimi krásně slušelo...

Při vyhlásování výsledků jsme si navzájem fandili a z našeho umístění jsme měli velkou radost...

Obdrželi jsme krásné diplomy i drobné dárečky...

Chrudimská beseda a NIPOS-ARTAMA udělují

DIPLOM

 pěveckému sboru

Prosečánek

Kategorie I. A
stříbrné pásmo

Krajské kolo přehlídky
školních dětských pěveckých sborů

v Chrudimi 8. dubna 2015

Akce se koná za finanční podpory Ministerstva kultury a Pardubického kraje.

Chrudimská beseda a NIPOS-ARTAMA udělují

DIPLOM

 pěveckému sboru

Červánek Proseč

Kategorie I. B
stříbrné pásmo

Krajské kolo přehlídky
školních dětských pěveckých sborů

v Chrudimi 8. dubna 2015

Akce se koná za finanční podpory Ministerstva kultury a Pardubického kraje.

Prosečánek stihl ještě i koničky ve Slatiňanech, takže nejen úspěšná soutěž, ale i hezký výlet....

Š

O

T

E

K

POZDRAV Z REDAKCE

S našim časopisem Šotek jsme se jako každý rok zúčastnili soutěže „O nejlepší školní časopis“. Z této soutěže máme již tři diplomy, 2 za první místo, vloni nás předběhl časopis ZŠ Krouna, takže jsme se umístili na 2. místě. I proto jsme se snažili náš Šotek opět vylepšit. Jistě jste si všimli, že jsme „inovovali“ obálku, zavedli nové rubriky atd. A můžeme se pochlubit - snaha se vyplatila, náš časopis byl oceněn ve své kategorii jako „Nejlepší školní časopis Pardubického kraje.“ Máme velikou radost a rádi si pojedeme diplom převzít. Musíme poděkovat především Vám, našim čtenářům, že nás rádi čtete - mnohdy i pod lavicí, váš zájem nás skutečně žene dopředu. V naší redakci nás je 27 členů, scházíme se pravidelně každý týden a jsme pyšní na to, že si časopis „děláme sami“, od sběru materiálů až po závěrečné úpravy a tisk. Jistě si dovedete představit, že dá hodně práce, než se Šotek dostane do rukou Vás, našich 80 pravidelných odběratelů. Přesto se i nadále budeme snažit vycházet pravidelně a psát pro vás o tom, co Vás zajímá. Ještě jednou díky za Váš zájem.

za redakci Veronika Uhrová

2 | CHRUDIMSKO

Šotek, Škrob a další časopisy zabodovaly v krajské soutěži

Chrudimsko – Do krajského kola soutěže o nejlepší školní časopis v Pardubickém kraji se letos přihlásily dvě desítky škol, mezi nimiž nechyběly ani ty z chrudimského okresu. Odborná porota složená z profesionálních redaktorů vybrala nejlepší časopisy tentokrát v šesti kategoriích.

„Cílem celé soutěže je motivovat k vlastní autorské tvorbě a zároveň si následně vyměňovat zkušenosti. Těší mě, že letos se nebály do soutěže zapojit nové školy,“ řekl ředitel soutěže Roman Málek z Občanského sdružení Altus.

Vysoká úroveň

Soutěži poskytli zástitu europoslanec Tomáš Zdechovský, který byl členem tříčlenné poroty: „Casopisy jsou v mnoha případech na velmi profesionální úrovni. Je potřeba ocenit všechny, kteří se na informacích ze školy podíli. Jsou to mnohdy skutečné kroniky školního života.“

Nejlépeší časopisy v Pardubickém kraji jsou v kategorii Speciální MŠ, ZŠ a PrŠ PRUŽINA (Pardubický kraj), žáci a učitelé I. a II. stupně ZŠ – Resselovský zpravodaj (ZŠ Resselovo Pardubice), Žáci I. stupně a II. Stupně – BrVe Times (Základní škola Bratranců Veverkových), žáci II. Stupně – ŠOTEK (ZŠ Proseč), žáci II. stupně a střední školy – Gymplák (Gymnázium Ústí nad Orlicí), žáci střední školy – MAGGY (MAGazin GYMnázia) (Gymnázium a Jazyková škola s právem státní jazykové zkoušky Svitavy). Novým porotcem v roce 2015

se stal vedoucí programu Českého rozhlasu Pardubice Zdeněk Novák. „Bylo mi potěšením a ctí časopisy pročitat a hodnotit. Člověk si říká, že to dnešními školáky není tak špatné, jak se neustále objevuje v médiích. Jsou kreativní, zapálení pro věc a z většiny časopisů je to znát. Navíc se člověk při hodnocení časopisů sentimentálně vrátí do školních let a vzpomene si na to, jak vznikal „ten jeho“ školní časopis.“

Nejlepší postupují

Slavnostní předání diplomů proběhne v pátek 15. května v Pardubicích. Pro zástupce redakcí je navíc připravena prohlídka Pardubického deníku, kde sami napíšou článek a zároveň je čeká exkurze v jediném rozhlase v Pardubickém kraji – Českém rozhlase Pardubice. Navíc ti nejlepší postupují do celostátního kola soutěže, které bude vyhodnoceno v závěru roku. (rm)

Výsledková listina

Speciální MŠ, ZŠ a PrŠ
1. PRUŽINA (Pardubický kraj)

Žáci a učitelé I. a II. stupně ZŠ
1. Resselovský zpravodaj (ZŠ Resselovo Pardubice)

Žáci I. stupně a II. stupně
1. BrVe Times (Základní škola Bratranců Veverkových)

2. Muř (ZŠ Moravany)
3. Běda (Základní škola Lanškroun)
4. Sokolovský koltejl (Základní škola a mateřská škola Svitavy)
4. Riegrovák (Základní škola Svitavy, Riegrova 4)
5. Třesk (Školní klub Masarykova základní škola Moráše u Litomyšle)
6. Hrošíkovy Hrochoviny (Základní škola Hrochův Týnec)
7. Dvojka 2 (Základní škola

Litomyšl)

Žáci II. stupně
1. ŠOTEK (ZŠ Proseč)
2. Můj svět (ZŠ Heřmanův Městec)
3. Škrob (ZŠ a MŠ Krouna)
4. Školní noviny (Masarykova základní škola Dolní Roven)

Žáci II. stupně a střední školy
1. Gymplák (Gymnázium Ústí nad Orlicí)

Žáci střední školy
1. MAGGY (MAGazin GYMnázia) (Gymnázium a Jazyková škola s právem státní jazykové zkoušky Svitavy)
2. Gymjev Express (Gymnázium Jevíčko)
3. Chrudimka.cz (Občanské sdružení Altus)
4. Elektronka (SPŠE a VOŠ Pardubice)

ZLATÝ LIST

Letos se uskutečnil 43. ročník přírodovědné soutěže „Zlatý list“.

Školní kolo pro nás připravili na čtvrtek 9.4. 2015 pracovníci SOP na Pasíčkách. Soutěžilo se ve dvou kategoriích. Mladší žáky zastupovala celá 4. třída a zástupci z 5. a 6. třídy. Starší kategorii jen zástupci obou 7. tříd. Vítězové tohoto kola vyrazili na Pasíčka znovu za týden, aby se zúčastnili kola krajského.

Mladší : Klesnilová Ema, Poslušná Liliana, Cachová Anna ze 4. tř., Klesnil Petr, Košnarová Marcela, Lacmanová Lucie ze 6. tř.

Starší : Sodomková Ema, Stodolová Kateřina, Lacman Radek ze 7.a, Vávrová Karolína, Třasáková Kristýna, Nešetřilová Natálie ze 7.b.

To už zde bylo ve dvou kategoriích dohromady asi 150 dětí. Kromě soutěže byl pro ně připravený doprovodný program.

Jak naši zástupci dopadli? Výborně.

Mladší svoji kategorii vyhráli. Pojedou v termínu 15. – 21. 6.

2015 na zatím neznámé místo na celostátní setkání krajských vítězů.

Družstvo starších žáků bylo ve své kategorii třetí.

Všem našim účastníkům blahopřejeme.

Článek a foto Ema Sodomková a Blanka Stodolová

Zlatý list

Zlatý list

Zlatý list

Okresní kolo biologické olympiády

Ve čtvrtek 23.4.2015 jsem reprezentoval naši školu v okresním kole biologické olympiády.

Na Dům dětí v Chrudimi jsme dorazili jako první. Postupně přicházeli ostatní soutěžící. Když jsme byli všichni, ředitelka domu soutěž zahájila a naše doprovody poslala do města.

První jsme všichni psali test, který se týkal rostlin, hmyzu a ptáků. (V tuto dobu členky poroty hodnotily naše soutěžní vstupní práce.) Test se mi docela povedl.

Po svačině jsme se rozdělili do dvou skupin. Moje skupina zůstala v místnosti a mikroskopovali jsme, druhá skupina odešla nahoru na poznávačku. Mikroskopování se mi moc nepovedlo. Pro zajímavost : dá se při něm využít i bezbarvý lak na nehty, ale musí se to dobře časově zvládnout.

Potom se skupiny vyměnily. Na poznávačce byli vycpaní živočichové, rostliny, kosti a kožešiny, které mne trochu zaskočily.

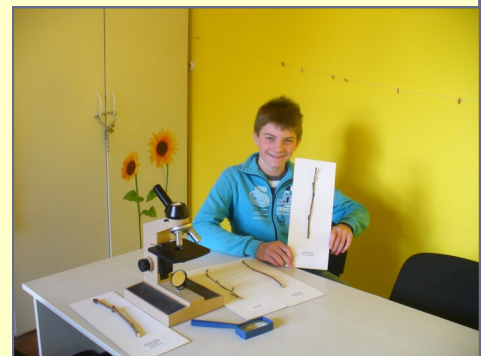
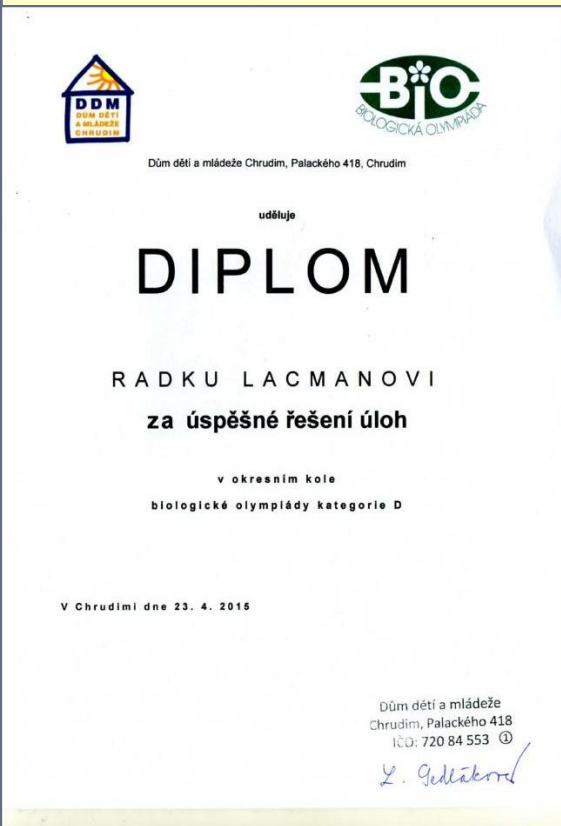
Po 12. hodině probíhalo vyhodnocení. Potěšilo mne, že porotkyně pochválily provedení praktické části mé soutěžní vstupní práce. Pro nás soutěžící bylo důležité, že nám členky poroty řekly některé chyby, které se objevily v textové části našich prací.

Celkově jsem se umístil na 4. místě.

Po dobrém obědě, na který jsme si zašli do restaurace Muzeum, jsme se prošli po náměstí, slízali zmrzlinu, ... a hurá domů.

20. května 2015 proběhne krajské kolo této soutěže. Jsem první náhradník za náš okres.

Radek Lacman, 7.a

Za naši redakci Radkovi gratulujeme a přejeme mu, aby vše vyšlo a mohl se zúčastnit krajského kola.

PROSEČSKÁ HVĚZDA

V pátek 24.dubna se v prosečské Orlovně uskutečnila finálová přehlídka již 16. ročníku pěvecké soutěže Prosečská hvězda. Na tuto přehlídku postoupilo ze školního kola 22 zpěváků z prosečské školy, 4 z perálecké a 1 žákyně ze ZŠ Nové Hrady. Přehlídka se konala poprvé v Orlovně, proto zároveň s přípravami vrcholila i nervozita, jak vše dopadne. Ukázalo se, že nervozita byla zbytečná, vše „fungovalo“ a podvečer probíhal v příjemné atmosféře. Dětem se tu moc hezky zpívalo – počínaje těmi z mateřské školy, které tu naprosto suverénně předvedly své výkony, až po ty školní, kteří již bylo hodnocení odbornou porotou pod vedením p. sbormistra Zdeňka Kudrny. Všichni se snažili předvést co nejlépe a porota měla z čeho vybírat. Po sečtení všech bodů vyšlo toto pořadí:

1.kat. (1. – 2. třída)

1. Zuzana Roušarová
2. Jan Zelinka
3. Václav Prášek

2. kat. (3. – 5. třída)

1. Adéla Stodolová
2. Adéla Jetmarová
3. Tereza Vášková

3. kat. (6.- 9.třída)

1. Karel Herynek
2. Šarlota Schejbalová
3. Kateřina Stodolová

Celým programem nás vtipně provázely Kristýna Jadrná a Aneta Pospíšilová z 8. třídy, kromě soutěžících nám zazpívaly i p. Kristýna Řebíčková a p. Marie Zelenková, svou hudební scénkou nás pobavil Milan Šplíchal s děvčaty z 9. třídy. Jsme rádi, že se tato přehlídka vydařila a těšíme se na další společnou akci.

Mgr. Jana Parlovičová

DEN ZEMĚ

Den Země a „Uklid'me Česko“

Ve středu 22. dubna se na naší škole uskutečnily dvě významné ekologické akce. Připomněli jsme si mezinárodní den věnovaný naší planetě Zemi a současně jsme se zapojili do celostátní dobrovolnické akce „Uklid'me Česko“. Každý z nás je často konfrontován s negativními dopady současného konzumního stylu života na životní prostředí. A k tomu nemůžeme být lhostejní. Proto jsme se s plným nasazením pustili do úklidu naší obce Proseč i jejího okolí. Začali jsme školním areálem – zde odvedli výbornou práci třídy 7.B a 9. třída, ale i naši prvňáčci se nedali zahanbit! Chlapci z 9. třídy rozvěsili v areálu školy pět ptačích budek. Žáci 2. - 5. třídy se vydali na delší trasy směrem na Budislav a Borka, na Českou Rybnou, na Bor a po planetární stezce a za nimi zůstávaly pytle naplněné odpadem, který hyzdil krásnou přírodu. Žáci 7.A, 6. třídy a 8. třídy uklízeli park na náměstí. Vedle papírků, listů a jiných odpadků jsme zametli a uklidili nepočítaně nedopalků od kuřáků! Kromě úklidu jsme také strávili část programu na zajímavých exkurzích. Navštívili jsme čističku odpadních vod a sběrný dvůr v Proseči, Záchranou stanici živočichů na Pasíčkách a rozhlednu Tereška na Pasekách. Některé třídy zhlédly dojemný film „Návrat do divočiny“ o záchraně zvířecích sirotek – mláďat slonů a orangutanů. Letošní Den Země se nám opravdu vydařil, vše ještě doplnilo výborné počasí.

Mgr. Šárka Kovářová

NA NÁVŠTĚVĚ U SENIORŮ

Ve čtvrtek 16. dubna se devátá třída zúčastnila návštěvy v klubu seniorů.

Do klubu seniorů jsme dorazili ve dvě hodiny, kde na nás už netrpělivě čekali i s malým občerstvením. Přivítala nás paní Stoklasová, kterou senioři vybrali jako vedoucí klubu. nám položila otázku, co si představíme pod slovem senior. Vybrala si pár žáků a poté nám přečetla, co to slovo znamená. Je to člověk starý, zkušený, vrásčitý, rozumný aj...

Naše třída měla připravené otázky, které jsme seniorům dali už předem, aby se na ně stihli připravit. Při odpovídání na otázky se nám postupně všichni představili. Dozvěděli jsme se spoustu nových informací o klubu seniorů, např. kdy byl založen a proč. Naši senioři jsou velice aktivní, účastní se mnoha výletů, jak turistických, tak i zájezdových. Poté nám vyprávěli o svém mládí, jak ho prožili a jak žijí teď. Dvě žákyně z naší třídy, Lenka Zavoralová a Lenka Dvořáková, předali malé poděkování a pozvali je k nám do školy. Jelikož nám docházel čas, museli jsme se rozloučit a odejít, a aby na nás nezapomněli, podepsali jsme se do knihy návštěv.

Článek: Katka Brunclíková a Jitka Poslušná

Foto: Monika Škorpíková

LITERÁRNÍ STRÁNKY

Žáci osmé třídy nedávno psali slohovou práci líčení. Vybrali si obrázek krajiny a ten popisovali:

POSTAPOKALYPTICKÁ KRAJINA

Již bylo po velké zkáze a já jsem se procházel vysokou suchou travou. Bylo krátce po poledni a chladný temný stín velkého mraku, co plul po obloze nade mnou, se rozestoupil. Vyjasnilo se, krásně teplý proud vzduchu mi pohladil mou tvář jako něžná milenka a já spatřil starý vrak helikoptéry, která ležela jaksí uprostřed malé bažiny. Rozhodl jsem se, že tou bažinkou projdu, abych se dostal do vrtulníku. Když jsem procházel zkalenou vodou, všiml jsem si třpytu malých rybek, které se snažily přežít stejně jako já. Najednou další velký mrak zastínil letní slunce a zase jsem ucítil ten chlad jako předtím. Také jsem zaslechl jakési šustění v trávě. Vytáhl jsem svou pistoli, abych se chránil před neznámým narušitelem. Byl to jen maličký ušák, který se přišel popást na suché trávě.

Den už se chýlil ke konci a začala být zima, tak jsem si našel úkryt ve zdech staré elektrárny, která stála opodál. Začala noc. Rozdělal jsem si oheň, chvíli jsem jen nečinně seděl a koukal na jiskřičky vycházející z ohně. Přiložil jsem kus suchého dřeva ze starých mrtvých stromů a připravoval jsem se na další den.

Bylo ráno, noční chlad ustoupil a bylo trochu tepleji. Koukl jsem se do vody a ty malé rybky byly pryč. Najednou se zvedl vítr a zahýbal s vysokou travou i s korunami suchých stromů, až zazněl praskot suchých větví, do kterých se opíral vítr. Rozhodl jsem se jít do zničeného města na sever ode mě. Když jsem přišel do města, viděl jsem staré domy porostlé mechem a liánami, na cestě byly cihly z jiných domů. Město bylo opuštěné a tiché, plné rezavých vraků aut. V dáli se páslo stádo srn na trávě rašící ze silnice.

Šel jsem dál a šlapal jsem po kusech rozbitého skla, pytlících a ostatních věcech. Když mě srny zahlédly, začaly prchat pryč. Po chvíli jsem už jen viděl jejich štíhlá těla, jak mizí v dálce za skálou. Po chvíli chůze jsem spatřil kouř za kopcem, ale nebyl to ten obyčejný kouř ze dřeva, jak ho znáte, byl to hustý černý dým, a tak jsem se rozhodl to prozkoumat. Najednou jsem spatřil tábor se stany, sudy čisté vody, velké ohniště a hlavně jiné lidi, kteří něco pálili. Vypadalo to jako lidské tělo, nejspíš truchlili a pálili nebožtíka, ale problém byl, že to tu páchlo jako staré pneumatiky. A potom začala noc a já se připravoval na další den.
Max Bernard

KRAJINA ZE SNA

Sním o krajině, kde je tmavě modré, průzračné jezírko. Z jezírka jakoby vyplouvají vysoké šedé hory, které se po hřebeni táhnou do dále. Jsou osvětlené jarním, silným sluncem, které dopadá na zářivou hladinu jezírka, svítí ale i na hory, které občas od slunce kryjí velké sněhově bílé mraky vznášející na obloze. Na štítech hor jsou místy kaluže čistě bílého, třpytivě lesknoucího se sněhu. V popředí se nachází koberec jasně zelené trávy, která je posetá všemožnými jarními květinami různých druhů, barev a velikostí, jejichž krásu ani nejde popsat.

Do jezírka vtéká malý nenápadný potůček, jehož voda se prodírá spousty malých i větších kamení a kamínků. Jeho velice krkolomná cesta ústí do už zmíněného jezírka. V dálce vidíme kousek lesa - vysokého, jehličnatého lesa, který se nenápadně rýsuje na pokračí údolí. Občas zde prolétne nějaký ptáček, přijde se sem napít nějaké zvíře, které žije v horách a nebo v nedalekém lesíku. Je tu krásné, velmi uklidňující ticho a klid. Je tu slyšet jen tiché zurčení onoho malého potůčku. Je to krásné místo, odlehlé, ale přitom tak živé.

Když se blíží večer, stane se z této celkem romantické krajiny krajina tajemná. Nejdříve je vidět, jak za horami zapadá slunce a když zapadne, přijde na svůj trůn zářící měsíc, který je v úplňku a svítí na jezero, to vypadá, jako by na dně někdo rozsvítil a ozařoval hladinu. Všechno ostatní pohltní tma a ticho, jen v dálce je slyšet povídání zvěře, která tu žije. Je to tu najednou až strašidelné, všechno, co se zdá být ve dne krásné a romantické, najednou jako by se změnilo. Až tady z toho místa běhá mráz po zádech... je to jako neskutečné... jakoby to tu vůbec neexistovalo, je to tady tak pohádkové a neskutečné, že to nejde žádnými slovy popsat. Jiní lidé, kteří to tu neznají, by mi asi nevěřili a mysleli by si o mně, že jsem blázen a moc se dívám na pohádky, ale opak je pravdou.

Toto místo vypadá z mého vyprávění jako na zemi neexistující, jako kdybych se na něj byla podívat někde na jiné planetě. Ale obrázek, podle kterého jsem popisovala, je důkazem toho, že toto místo opravdu existuje, necht' si každý myslí co chce...

Aneta Pospíšilová

PO STOPÁCH K. H. BOROVSKÉHO

V úterý 28. dubna se žáci sedmých tříd vydali „Po stopách Karla Havlíčka Borovského“. Tento projekt jsme zahájili zastávkou v Havlíčkově Borové, kde jsme si prohlédli rodný domek spisovatele. Paní průvodkyně nám podala naprosto vyčerpávající výklad o životě a díle Karla Havlíčka.

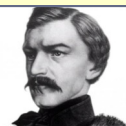
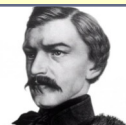
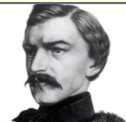
Odtud jsme přešli do Přibyslavi, kde jsme na tamním zámku navštívili Muzeum hasičského hnutí. I zde jsme měli co obdivovat.

Naším dalším cílem bylo Žižkovo Pole, kde jsme si prohlédli zdejší mohylu a vše si důkladně zdokumentovali. Protože se ale prudce ochladilo, dlouho jsme zde nepobyli. Dále jsme zamířili do Havlíčkova Brodu.

Po příjezdu jsme měli ještě čas, a tak jsme si prošli a prohlédli místní krásné náměstí a také jsme si něco dobrého zakoupili. Poté jsme navštívili Muzeum Vysočiny. Vedle stálé expozice o životě a díle K. H. Borovského, jsme měli možnost prohlédnout si i aktuální výstavu k 70. výročí ukončení 2. světové války.

Nyní jen zpracovat získané informace do prezentací a referátů, které si pak navzájem předvedeme.

7. třídy

PO STOPÁCH ČARODĚJNIC

Co označuje v našem kalendáři 30. duben, to všichni víme. I na naší škole v tento den rejdí čarodějnice. Ale zajímalo nás, odkud se vzal zvyk pálení čarodějnic. Zjistily to pro nás Štěpánka Doležalová a Veronika Bukáčková:

Pálení čarodějnic (také filipojakubská noc, Valpuržina noc nebo Beltine) se odehrává v noci z 30. dubna na 1. května. Jedná se o velmi starý a dodnes živý lidový zvyk a zvláštní svátek. Tuto noc se lidé scházejí u zapálených ohňů a slaví příchod jara. Na některých místech se staví májka. Noc z 30. dubna na 1. května byla pokládána za magickou. Svátek se původně pravděpodobně slavil o úplňku, jenž byl nejbližze dnu, nacházejícímu se přesně mezi jarní rovnodenností a letním slunovratem. Lidé věřili, že tuto noc se čarodějnice slétají na čarodějnický sabat, a skutečně je tato noc jedním z největších pohanských svátků. Lidé také věřili například v otevírání různých jeskyní a podzemních slují, ve kterých jsou ukryty poklady. Hlavním smyslem tohoto starého lidového zvyku byla pravděpodobně oslava plodnosti. Na ochranu před čarodějnicemi (původně před zlými duchy a démony obecně, čarodějnice jsou až výsledkem inkvizičních procesů) se na vyvýšených místech zapalovaly ohně. Postupem času se z těchto ohňů stávalo „pálení čarodějnic“. Zapalovala se smolná košťata a vyhazovala se do výšky. Popel z těchto ohňů měl mít zvláštní moc pro zvýšení úrody. Někdy se rozhrnutým popelem vodil dobytek k zajištění plodnosti, jindy se přes oheň skákalo kvůli zajištění mládí a plodnosti. Podobný svátek se slaví v mnoha jiných evropských zemích (Slovensko, Skotsko, Irsko, Wales, Švédsko, Finsko, Polsko, Německo). Různé země označují tento svátek různými jmény. A že se čarodějnice v minulosti skutečně upalovaly, a ne pro zábavu, svědčí následující informace o čarodějnických procesech. Čarodějnické procesy byly v českých zemích ojedinělé. Jediným územím, které tyto procesy významněji postihly, bylo Jesenicko a Šumpersko s převládajícím německým obyvatelstvem, které sousedilo se Slezskem; odtud na naše území pronikala pověra o moci čarodějnic. Jesenicko v letech 1622 až 1684 postihly ve třech vlnách největší procesy s čarodějnicemi v českých zemích. Tyto procesy počtem obětí i brutalitou překonaly známé Losinsko-šumperské procesy – upalovaly se tu celé rodiny včetně dětí. Během 17. století zde bylo upáleno asi sto lidí. Známý je případ Jindřicha Bobliga z Edelstadtu, který, podobně jako několik dalších osob, zneužil svého postavení světského soudce a vynucoval torturou doznání ke smyšleným zločinům. Šumperský děkan Kryštof Alois Lautner vystoupil jakožto zástupce církve na obranu čarodějnic, avšak sám roku 1685 skončil na hranici. Velmi negativní roli v celém případě ovšem sehrál Lautnerův představený, olomoucký biskup Karel II. z Lichtenstein-Castelkornu, který Lautnera Bobligovi vydal. K posledním procesům došlo v Šumperku roku 1696. Tyto procesy zachycuje též známý historický román Václava Kaplického Kladivo na čarodějnice, podle něhož byl natočen stejnojmenný film.

A ještě jedno přáníčko nakonec:

Dneska je tvůj velký den, připrav koště, vyleť ven. Hod' na sebe kousky látky, ať nemáš let příliš krátký. Startuj rychle, hlavně včas, ať slavný let nezmeškáš... Vše nejlepší v létání a hlavně hladké přistání! To Ti přeje kolegyně z oddílu "Turbo let 2015".

NEPŘEHLÉDNĚTE:

Starší muž přijde k čarodějnici a zeptá se jí, jestli by z něj dokázala sejmout hroznou kletbu, která ho sužuje už čtyřicet let. Čarodějnice odpoví: „Možná že ano, ale musela bych znát přesné znění slov, kterými jste byl zaklet.“

„To vám mohu zopakovat třeba hned: A protože jste splnili všechny podmínky stanovené zákonem, prohlašuji vaše manželství za právoplatně uzavřené.“

Ženská přijde k věštkyni a ptá se, co se zítra stane. Věštkyně povídá, že její manžel druhý den zemře. Paní zklamaně: „To já už vím, ale radši mi řekněte, jestli půjdu do basy.“

Věštkyně se soustředěně zadívala do své křišťálové koule.

„Mám pro vás dvě zprávy, jednu dobrou a jednu špatnou.“

„Tak mi řekněte nejprve tu horší,“ rozhodl se klient.

„Zanedlouho srazíte muže a ten na místě zemře.“

„Pane Bože, za co mne trestáš?!“ povzdechl si muž. „A co dobrého že mě čeká?“

„Budete mít osm dětí.“

„Cože, osm? No... a jaká bude moje žena?“

„Žádnou ženu mít nebudete.“

„No počkejte, říkala jste přeci, že budu mít osm děcek, tak nějakou ženu musím mít, ne?“

Věštkyně na tuto otázku zavrtí hlavou: „Zůstanete stále svobodný... Všechny ty děti získáte od toho sraženého nebožtíka.“

Jeden kouzelník pracoval na rekreační lodi a jelikož se publikum měnilo, mohl opakovat tytéž triky pořád dokola. Měl však jeden problém: Kapitánův papoušek viděl ta kouzla už tolikrát, že už pochopil, v čem spočívají všechny ty triky, a začal narušovat show tím, že je prozrazoval. Křičel například: "Podívejte - to není ten samý klobouk. Pozor - má pod stolem schované květiny. Cha - všechny karty jsou esa." Kouzelník zuřil, ale nemohl proti tomu nic dělat, protože papoušek patřil kapitánovi. Jednou však došlo k nehodě a loď se potopila. Kouzelník se zachránil na kusu prkna, ale zjistil, že spolu s ním pluje na prkně i papoušek. Dívali se jeden na druhého, ale nepromluvili spolu ani slovo. Přešly tak tři dny a čtvrtého dne papoušek jako první promluvil: "O.K. vzdávám to. Nemůžu na to přijít. Kam jsi tu loď schoval?"

redakce

Odkazy:

www.veskole.cz
narodni-divadlo.cz
mimibazar.cz
novinky.cz
www.google.com
www.i-creative.cz
<http://www.icej.cz/>

**KVALITNÍ ŠKOLNÍ ČASOPIS
ABECEDA, O. S., 2012**